

10.

číslo
VI. ročník

ZUŠkoviny

Dr. Hutavýho

Měsíčník Základní umělecké školy F. A. Šporoka, Jaroměř
vychází 1. června 2012 jako poslední v letošním školním roce

Úvodník

Červen, měsíc co následuje po květnu, to je ten měsíc, který předchází prázdninám. Napadlo někdy někoho, jak vznikl název pro tento měsíc? Všeobecně uznávané teorie se přiklání k barvě ovoce a jahod, jež v tuto dobu dozrávají a mění se ze zelené na červenou. Druhá rozšířená varianta praví, že červen je odvozen od červů, kteří ovoce napadají. Mimo tyto dvě se ještě říká, že je červen označován červenem kvůli sběru červce laka, ze kterého se vyrábělo barvivo. Co je pravda? Co když je to od červené pokožky nás náchylnějších na bodavé paprsky slunce? Co když je to od červených hořících lýtek chlapců a červenajících se tváří dívek, které po květnu pokračují ve svých láskách. Nemohou za to teplé večery a pozorování červánků? Kdybych měl zajít hlouběji do lesa, mohu zde najít Karkulku, podle které by se také mohl jmenovat červen... Nebo stydíci se školáci za své známky jsou příčinou názvu? Třešňové války chlapců, sezení u ohně, alergické reakce či nálety berušek? K čemu se přiklonit spíše? Domnívám se, že tato odvěká polemika nikdy neskončí a bude nás všechny trýznit, co bude červen červenem. Nebo ne?

Červenejte po celý červen a po celé léto a v září nashledanou! To zase budeme všichni „zářit“!

Mattěj

Co mohu udělat jako rodič? (4.)

Mohu toho udělat hodně, třeba ...

To bylo něco!!! No, pravda je, že se mi vůbec, ale ani trošičku z májové voňavé zahrádky nechtělo. Všechno kvete a voní a moje zahrádka je, hnedka po Cáčorce, má nejlepší kamarádka. Ale budiž, jednou to zkusím.... Zahodila jsem tepláky od hlíny, umyla si ruce, učesala a vydala se do Jaroměře. Tentokrát mě doprovázel syn, což se doposud nikdy nestalo (často mu dělám ostudu svou prostořekostí). Poněkud jsem si popletla hodiny, na místo jsme dorazili o celých šedesát minut dříve. Ach jo, to bych zatím stihla naset ty nakládačky.... Lidé pomalu přicházeli a z různých koutů budovy se začaly ozývat různé tóny, melodie ... Zní to zajímavě... Slova vyřčená v úvodu Koncertu učitelů ZUŠ byla roztomilá „... čeká nás vrchol sezóny kdy my ne hodní máme vyslechnout koncert těch, kteří s námi měli, mají a budou mít pevné nervy ...“. Jako první vystoupila ovšem žákyně, nějaká flétnistka Lucie Pozůstalová – jenom! – jenom? ... Skvělý, skvělý, skvělý .... Já za to vážně nemůžu, to ono nějak samo vyběhlo z mých úst hlasitě „bravo!“ Synek mě zpražil pohledem..., mlčím! A pak už jsem vážně jenom mlčela a poslouchala. Bylo mi krásně, skoro jako na té mojí zahrádce. To nehráli jen učitelé, ale jejich srdíčka. Melodie byly krásné a voňavé stejně jako májové květy. Já hloupá!!! A to se mi nechtělo, trochu se stydím. Nebudu je všechny jmenovat, znovu jsem se přesvědčila, že učitelé na naší zušce jsou nejen výbornými učiteli, vychovateli, kamarády, ale i múzami naplnění umělci. Snad jen malinko z „mého šálku kávy“, v melodii akordeonu byla přítomna i Edit Piaf! Moc se těším na další koncerty, moc se těším na možnost

... jít se svým dítětem na koncert!!!

Anna Holínská

Z notesu pana ředitele

V notesu pro školní rok 2011/2012 otáčím na poslední stránku, na tu červnovou. Dál už jsou jenom desky. A prázdniny. Ale na ty si ještě chvíli počkejme.

Vrátím se na chvíli do měsíce května, protože ten byl kromě skvělých akcí korunován třešničkou na dortu v podobě prvního místa flétnistky Lucie Pozůstalové v celostátním kole soutěže základních uměleckých škol ve hře na dechové nástroje. Pro naši školu historický úspěch a velká radost pro všechny učitele, žáky a přátele školy. Vynikající byl také koncert našeho Big Bandu hraběte Šporka s Jiřím Stivínem. Klobouk dolů – tedy pardon – čepici, před celým bandem a jeho kapelníkem Martinem Brunnerem, který společně s Jiřím Stivínem odehráli fantastický koncert s maximálním nasazením. Velmi náročný, ale také velmi plodný byl květen pro náš kytarový orchestr, který společně s Milošem Dvořáčkem odehrál celou „šňůru“ koncertů a to ještě stihli soutěž, televizní natáčení a festival. Ze všech ostatních květnových akcí bych rád zmínil ještě dvě, které jsou mému srdci velmi blízké a to koncert ke Dni matek a koncert ke Dni rodiny. Oba koncerty těžko popisovat a všichni jejich diváci i vystupující mi jistě dají za pravdu, že jejich atmosféra plná srdečnosti, pohody a čisté radosti ze společného muzicírování je neopakovatelná. Nenechte si je příští rok ujít.

A k měsíci červnu. List v notesu sice poslední, ale všechny koncerty a představení jsem si na něj musel zapisovat opravdu malým písmem, aby se mi tam všechny vešly. Za všechny vás zvu na tradiční koncert „Třešniček na konec“ - 20. 6. a na Koncert na zahradě - 21. 6., který se bude konat na zahradě školy. Tak doufejme, že bude letní počasí.

I když zbývá do konce školního roku celý měsíc, chtěl bych vám všem popřát parádní prázdniny, plné sluníčka, pohody a zaslouženého odpočinku po práci, která naši školu neustále posouvá vpřed. Za ni vám všem patří obrovský dík.

Vlastimil Kovář

Pravidelný čtenář si jistě již v minulých číslech povšimnul, že se s jistou pravidelností začínají objevovat články se stejným základem v nadpisu: Co mohu udělat jako rodič. S jejich autorkou, paní Annou Holínskou jsme se už domluvili na dalším pokračování, na takovém rodičovském seriálu...těšte se!

redakce

Bylo – Nebylo

Božena Němcová, obrázky z krajiny dětství a mládí, se jmenuje výstava v Městském muzeu v Jaroměři slovinského grafika a přítele naší školy, pana Jožeho Žlause. Vernisáž se uskutečnila v pátek 4. května v Městském muzeu v Jaroměři. Nejenže na vernisáži krásně zahrály žákyně našeho hudebního oboru ze tříd paní učitelky M. Kočí, M. Zemkové a M. Dvořáčka za klavírního doprovodu I. Kubíčkové, ale byla přítomna i Božena Němcová a to už bylo něco. Všem účinkujícím moc děkuji, těm, kteří vernisáž promeškali, aspoň neobyčejnou fotografií velké spisovatelky otiskujeme a vás ostatní na výstavu ještě jednou zveme, potrvá do 17. června. Nenechte si ujít!

Jé

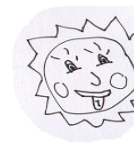
(Rozhovor s Jožem Žlausem, čtete v rubrice Představujeme, pozn. redakce)

Božena Němcová

Máte-li pocit, že je vám známá, je to jen dobře. Jestli si myslíte, že jste „ji odhalili“, napište, odměna vás nemine! Pište do poštovní schránky v přízemí vedle učebny LDO.

Pozor! Pozor! Pozor! Redakce ZUŠkovin vyhlašuje „výběrové řízení“ na nový podtitul našeho měsíčníku: ZUŠkoviny...??? Vysvětlením je Epilog na zadní straně.

Pište a vhadzujte do poštovní schránky v přízemí vedle učebny LDO. Těším se na Vaše nápady...na výherce čeká cena! Uzávěrka je 29. června 2012 v 10:00!

Jiří Stivín a Big Band hraběte Šporka. Strávili-li jste 11. května páteční slunný podvečer procházkou po jaroměřském parku, mohli jste kolem divadla zahlédnout houfy lidí. Nuž, neshromáždily se jen tak, coby blesk z čistého nebe. Šlo se totiž na koncert Big Bandu hraběte Šporka, jehož lesk a energii podporoval jako vzácný host pan Jiří Stivín. Muzikanti směle naplnili sál jaroměřského divadla libými tóny jazzové hudby, kterou si posluchači, leč trochu „prkenně“, vychutnávali až do samotného konce. Energií sršel krom orchestru také již zmiňovaný host, pan Stivín, který obratně a s přehledem hraje snad na všechny dechové nástroje. Ani on ale přes svá úžasná sóla s publikem nehnul, sem tam se někdo zmožil jen na podupávání či pokyvování do rytmu. Byli uhranuti hudbou? Možná. Přes to všechno jsme roztančené odešly alespoň my.
TzjvvK a Pijavka

Jiří Stivín, Martin Brunner a Big Band hraběte Šporka

Dopoledne pro mateřské školy. Se začínajícím koncem školního roku je třeba myslet na přijímací zkoušky a zápis na školní rok nový...a pro co největší známost si už léta zveme do ZUŠky předškoláky z mateřských škol. Těch letošních byla necelá stovka. Ano, skoro sto nových prvňáků zasedne v září do lavic jaroměřských základních škol a dopoledne 14. května byli všichni u nás, aby se dozvěděli, že ZUŠka je a co a jak v ní a že mohou taky, když přijdou k zápisu a přijímacím zkouškám. Děti nejprve čekal hudební program v koncertním sále, kde se představili žáci i učitelé se svými nástroji a posluchače doslova uhranuli závěrečnou písní „Já jsem muzikant“, která vznikala přímo na jevišti. Potom se představili děti z literárně-dramatického oboru s pohádkou „O Budulínkovi“ a dětská návštěva putovala do učebny výtvarného oboru, kde je čekala prohlídka a kreslení obrázků a potom ještě rychle do učebny LDO na loutky a za staršími žákyněmi a jejich dramatizací. Domů si všichni odnášeli informace a jistě motivaci, proč se k nám vrátit a po úspěšném přijímacím řízení i vracet a zůstat. Těšíme se na vás!
Jé

závěrečná písnička „Já jsem muzikant“

Koncert s biskupskou mší V sobotu dne 19. května byl pro mě a pro bratra Honzu vcelku zvláštní den. Nejen že jsme ráno nemohli spát do oběda, což je pro nás v jakoukoliv jinou sobotu normální, ale museli jsme se již v 11 hodin ráno dostavit na zkoušku do kostela Panny Marie v Hradci Králové. Děti se v rámci Diecézního setkání mládeže učily o kráse barokního umění a my jsme jejich znalosti měli obohatit několika varhanními skladbami.

Od 14:00 následovala slavnostní mše svatá, při níž celebroid královéhradecký biskup Mons. JUDr. Ing. Jan Vokál, JUD. Byla to má první biskupská mše, kterou jsem celou sám doprovodil na varhany. Martin Škrabka

Jan a Martin Škrabkovi

Každoroční blahopřání maminkám a oslava Dne rodiny.

K tradičním a milým květnovým koncertům patří ten, ke Dni matek a o týden později ke Dni rodiny. Pokud cítíte spojitost mezi oběma, nepletete se. O program koncertu k svátku maminkám se starají nejmladší žáci hudebního oboru a někteří se pochlubí první skladbičkou, kterou věnují své mamince, společně s kytičkou a pusou. Letos tomu bylo stejně a navíc se povedlo krásné spojení. Někteří rodiče hrajících dětí, kteří byli diváky, se o týden později stali

účinkujícími v programu koncertu „rodinného“ a vyzkoušeli si na vlastní kůži, jaké to na jevišti je. A bylo to krásné společné muzicírování. Na místě je poděkování všem rodičům i prarodičům, kteří se nebáli, za vystoupení a podporu vzácné, ale staré myšlenky: Co Čech, to muzikant! Jé

všechny účinkující rodiny

Oblastní kolo Přehlídky individuálních výstupů s loutkou, Praha

Na tento poměrně dlouho očekávaný „výlet“ jsme se všichni těšili jako malí. Přibližně v říjnu se v našich mozcích (primárně v mozku Jarčiném) zrodil nápad - přihlasme naši horkou jehlou spíchnutou, avšak oblíbenou, rakvičkárnu na přehlídku individuálních výstupů! Samozřejmě, taková rakvičkárna není totéž, co individuální výstup. Ten by měl být krátký a loutkoherce by v něm měl předvést co nejvíce loutkoherceckého umu. Tak jsme tedy naši rakvičkárnu rozdělili na čtyři výstupy Hospodu, Trojúhelník, Další prosím a Univerzálního dědice a jelo se. Naplánujete-li si výlet do Prahy, měl by obnášet i nějaké to pořádné dobrodružství. Nu a tak jsme si na stanici metra Kobylisy rozbalili své paravany a vyzkoušeli, jakým umí být takový pražský chodec divákem. Během takového pouličního hraní jste vsuktu vděčení každému člověku, který se, byť jen na chvíli, zastaví a věnuje vám svou pozornost. Po tomto zvláštním zážitku šlo ovšem do tuhého, neboť začala přehlídka samotná. Naše čtyři hned po sobě jdoucí výstupy některé diváky možná nepatrně zaskočily. I přes to byl výstup Hospoda oceněn postupem do finálového kola, které se uskuteční v rámci Loutkářské Chrudimi. Na konec nemohu nezmínit naši pozoruhodnou cestu domů. Z našeho krásného hlavního města jsme vyjžděli napnutí a doslova nalepení na radiu vysílající přímý přenos hokejového utkání Česko:Slovensko. Jeho nepřilíš slavný závěr jsme měli možnost vychutnat si v klidu, obklopení našimi krásnými východočeskými poli, když náš autobus k překvapení všech přítomných „dojel“ a my všichni potom čekali na součástku a pak na opravu, abychom se vrátili asi o celé dvě hodiny později, než jsme si původně mysleli. Takový pozoruhodný výlet bych přála každému, nechcete příští rok jet s námi? Ga

Představujeme

Jožeho Žlause, slovinského výtvarníka, grafika a sochaře

Jože Žlaus se už několik let počítá k přátelům naší školy a je pro nás doslova „úkazem“. Osobně ho znám už přes čtyři roky a musím vám to povědět. První výstavu v Jaroměři měl v rámci prvních Slovinských dnů, jmenovala se Lepote Slovenije (Krásy Slovinska) a byla v suterénu Městského divadla v Jaroměři, druhou výstavu měl v prostorách Městského úřadu v Jaroměři a byl to cyklus grafik s motivy inspirovanými papírořezy Dorothei Hauser, následovala výstava Bělokrajinské kraslice v Městském muzeu a čtvrtá výstava probíhá právě teď tamtéž. Tentokrát to jsou pastely inspirované životem a dílem Boženy Němcové. Jože je velkým obdivovatelem naší české spisovatelky. Čte její pohádky, které si sám překládá, sbírá její knihy ve slovinštině i češtině a všechno, co se k BN vztahuje. Má na dvacet výtisků Babičky a je také členem Společnosti Boženy Němcové v České Skalici. Svou výstavu zahájil vlastně už po dvě dopoledne před vernisáží, kdy muzeum navštívili žáci různých tříd jaroměřských základních škol. A bylo to naplněné setkání. Návštěvníci se s výtvarníkem seznámili, výstavu si prohlédli, ti starší absolvovali rychlý kvíz a odnesli si na památku autorizovaný grafický list, na jehož tisku se

Božena Němcová (pastel)

aktivně podíleli.

Ve volné chvíli jsem se zeptala: **Kreslil sis jako dítě?**

Samozřejmě, můj otec byl architekt, můj bratr je architekt, kreslili... máme to v rodině. Moje dcera Loty má také umělecký talent, studovala grafiku a fotografuje. **Co jsi studoval?** Po gymnáziu jsem studoval teologii, jenže jsem se zamiloval a proto jsem se nestal knězem. Šel jsem pracovat do továrny Fiat, kde se vyráběly traktory. Uměl jsem italsky, staral jsem se o vývoz a dovoz. Při práci jsem studoval umění na soukromých školách. To jsem dělal deset let a potom šel do Švýcarska, kde jsem se živil jako muzikant a přitom jsem se věnoval výtvarné práci. Kreslil jsem a věnoval se pyrografice. A když jsem se potom vrátil domů, vybudoval si ateliér a galerii a začal se plně věnovat grafickým technikám i kresbě.

Vystavuji grafiky i pastely, dělám grafické workshopy pro děti...sbírám staré věci a knihy a miluji českou spisovatelku Boženu Němcovou.

Máš nějakou svoji určující životní myšlenku? Mám, umění omlazuje, protože se tvoří pro budoucnost. Teď zrovna mám nápady na tři sta let dopředu. ptala se a přeložila Já

Přišla jsem...

Lucie Pozůstalová, vítězka celostátního kola soutěže ZUŠ

Nejdříve za celou redakci, celou školu, město, okres a kraj gratulujeme k vítězství...Jak se to stane, že člověk vyhraje národní kolo ZUŠkové soutěže ve hře na dechové nástroje?

Děkuji za gratulaci...no stane se to tak, že mám skvělého učitele a potom k tomu úžasného kytaristu Davida Fiedlera, tak se to stalo samo...**Jak dlouho ses připravovala na soutěž?**

Já jsem tu skladbu znala strašně dávno a moc se mi líbila...a když jsem zjistila, že je soutěž a že bych to na ní mohla hrát, tak jsem si ji přinesla. Panu učiteli se to ze začátku nelíbilo, ale když jsem nedala jinak a že to chci, tak nakonec souhlasil. Kytarový doprovod je hodně těžký, nikdo to nechtěl hrát, až David to přijal, že to nacvičíme. **Co jste mu za to slíbili?** No, asi že to vyhraje.(smích) Ne, vůbec nás to ani nenapadlo, my jsme si to jeli zahrát, že si to užijeme. Jak v okresním kole, potom v krajském a potom jsme si to jeli užít do Kladna. **Byla jsi nervózní?** Ani ne, David mě vždycky uklidnil...**Pamatuješ si, kdy jsi začala hrát a na co?**

V pěti letech jsem se učila u Heleny Mochanové na zobcovou flétnu, soukromě. V deseti letech mě slyšela paní učitelka ve Dvoře Králové a já začala chodit do ZUŠky a začala hrát na příčnou flétnu. Do Jaroměře jsme potom přešly (*tři sestry, pozn. redakce*), to je tři roky. **A sestry nesoutěžily?** Ne, já byla zástupce...**Jak to vypadá, když doma cvičí tři flétnistky? Máte velký dům?** My bydlíme v paneláku. Buď hrajeme, nebo zpíváme nebo si hudbu pouštíme a pak mamka řekne už dost. **Máte vyhrazené hodiny, abyste se nerušily?** My se rušíme rády. Kvůli sousedům končíme asi v sedm večer, ale oni prý „při nás“ uspávají děti. **A plány do budoucna?** Teď chodím na gymnázium do druhého ročníku, určitě bych se chtěla hudbě věnovat...chtěla bych na konzervatoř. Právě v Kladně na soutěži jsem dostala nabídku ke studiu v Praze, pan Ostrý byl předsedou poroty a oslovil mě, že by byl rád, kdyby mě učil...tak o tom přemýšlím a rozhoduji se. **Přeji, aby ses rozhodla správně a hodně dalších hudebních úspěchů ať to bude kdekoli.**

Pár otázek pro Martina Brunnera: **Jaká je Lucka žákyně?** Složitá, ale ví, co chce. Hlavní je, že je zatnutá a jde si za svým jako buldok, což můžu posoudit, protože mám doma buldoka. Vždycky chtěla strašně soutěžit.

Já jsem vždycky říkal, že je to na nic, že je důležité hrát muziku, že nejde o nějaké ty ceny, ale ona vždycky chtěla a celou dobu se o to rvala a ono to je potom při tom výkonu znát. Ona dokáže zabojovat, má talent a myslím si, že měla i šikovný repertoár a korepetitora.

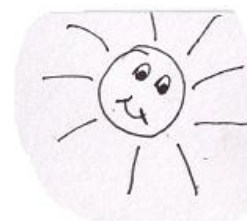
Jak se díváš na nabídku ke studiu konzervatoře?

Mám radost, je to bezvadný, prostě dvě ze tří sester Pozůstalových budou studovat na konzervatoři. Jana je přijata ke studiu flétny na Konzervatoři v Pardubicích, toho si ani ještě nikdo nevšimnul, je to paráda! Třetí, Zdenka, teď zpívá nějaký bigbít nebo co, ale ona to nevydrží, ona se k té flétně vrátí... **Přeji víc takových sourozenců!**

I Janě Pozůstalové gratulujeme a přejeme v Pardubicích hodně úspěchů! Jana hrála na Koncertě úspěšných absolventů naší školy v neděli 6. května. Letošní a loňský rok byl pro naše žáky v přijímání na střední a vysoké umělecké školy velmi úspěšný. Tedy z koncertu by se mohla stát další školní tradice!

Jakub Maksymov je dalším úspěšným absolventem naší ZUŠky. **Jakube, když jsem s Tebou mluvila v Příšel jsem... naposled, měl jsi před přijímacími zkouškami na KLAD DAMU, jak to dopadlo?** Byl jsem přijat, na obor dramaturgie a režie. **A budeš se třeba někdy do „rodné“ ZUŠky vracet?** Budu, chyběla by mi.

Blahopřejeme a za celou Tvoji práci pod vlajkou ZUŠ F. A. Šporka, Jaroměř moc děkujeme! Jé

viděli jsme...

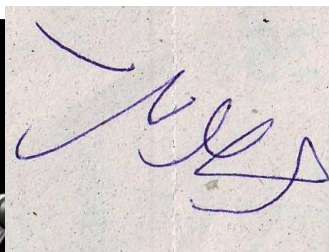
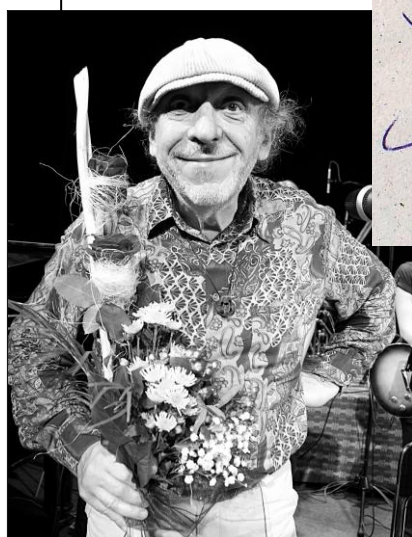

Kateřinu Čáповou, Otakara Flégra, Martinu Jonešovou, Danielu Valešovou, Kristýnu Seidlovou, Andreu Pešovou, Alenu Peterkovou, Lucii Jirsákovou, Adélu Škvrnovou, Jana Škrabku a Pavla Hrdličku

...absolventky literárně-dramatického oboru Deboru Kratochvílovou A Petru Březinovou...

a absolventy hudebního oboru:

...vzácného hosta Big Bandu hraběte Šporka pana Jiřího Stivína a jeho podpis, který pro naše čtenáře získala čaBMA

...Ivanu Kubíčkovou a Magdalenu Kazmirowskou na Koncertu ke Dni matek.

zvítězili jsme!

Flétnistka Lucie Pozůstalová ze třídy Martina Brunnera za doprovodu kytaristy Davida Fiedlera získala historicky první místo pro naši školu v celostátním kole soutěže základních uměleckých škol. K úžasnému úspěchu gratulujeme!

Individuální výstup s loutkou „Hospoda“ v podání Jakuba Maksymova, Matěje Kubiny a Jana Holínského vyhrál oblastní kolo Přehlídky individuálních výstupů a postoupil do republikového finále, které proběhne na Loutkářské Chrudimi v kategorii skupin. Zlomte vaz!

